

סוכה לט. (משנה) מ: (שורה 6)

משנה

אם לא מוכן לתת לו במתנה:
יקנה את הלולב במחיר גבוה ואז יקבל את האתרוג במתנה (=מכירה בהבלעה).

הקונה 4 מינין מעם הארץ בשנת שמיטה:
יבקש ממנו לקבל את האתרוג במתנה.

- מסירת פירות שביעית לעם הארץ: מותרת בכמות של 3 סעודות (=כדי חייו).
- מסר יותר מכמות זו: יחלל מעות אלו (שנתפסו בקדושת שביעית) על פירות שיש לו בביתו.
- מוכר שחשוד על השביעית: אסור למסור לו אפילו בכמות מועטת

מדוע אסור לקנות אתרוג בשמיטה?
כי אסור למסור דמי פירות שביעית לעם הארץ (שמא יעשה בהם סחורה)

מדוע מותר לקנות לולב בשמיטה?
כי חנטת לולב הנלקט בתחילת השמיטה היתה בשישית! ואילו באתרוג הולכים לפי זמן לקיטתו (שהיתה בשמיטה). ולא לפי חניטתו.

כרבותינו מאושא.
ולא כר"ג, ר"א ורבי שסברו שלעניין שמיטה הולכים אחר חנטת האתרוג.

רש"י: בהמשך הסוגיה מובא שעיקרון זה שנוי במחלוקת תנאים. [מח' ר"י ות"ק שמובאת בסוף עמוד הביאור הזה]

מדוע שביעית נוהגת בלולב אבל לא בסתם עצים
"**לכס דאכלה**" - שביעית נוהגת רק בדבר שהנאתו וכילוי מתרחשים באותו זמן (כאכילה).

לכן:
בלולב: נוהגת שביעית. [ההנאה היא בטאטוא ובדיוק אז הלולב מתקלקל ומתבער]
בעצי הסקה: לא נוהגת שביעית. [ההנאה היא באפיה ע"י גחליהם, זה מתרחש אחרי שהעצים התבערו]
עלי קנים וגפנים: לקטן לאכילה - נוהגת שביעית (ההנאה מתרחשת בזמן ביעורו).
ליקטן לעצים - לא נוהגת שביעית.

אפילו ליקט עץ שמן כדי להאיר בו נוהגת בו קדושת שביעית, כיוון שהתפקיד העיקרי של עצים אלו הוא הסקה.

עלים אלו מיועדים גם לאכילה וגם לעצים - ולכן הדבר תלוי במחשבתו.

ברייתא

המקור של ת"ק: "**לכס דאכלה**" - ולא למשרה ולכביסה. תגובת ר"י מ"**לכס דאכלה**" לומדים שאין להשתמש בפירות שביעית עבור רפואה (זילוף ואפיקטויזין), שאין הכל צריכים זאת (כמו צריכים לאכילה משרה וכביסה).

שריית פשתן וכיבוס בגדים בין של שביעית?
ת"ק: אסורה.
ר' יוסי: מותרת.

המקור של ר"י: "**לכס**" - לכל צרכיכם (ואפילו למשרה ולכבוסה). תגובת ת"ק: ממילא מותר להשתמש רק לצרכים שהם כמו אכילה (שההנאה והביעור מתרחשים בו זמנית).